

sidan är nästan överhängande. Min farkost går klar vid dess fot, men just då den följande passerar, lossnar ett väldigt block och störtar dånande och plumsande i floden. Båten och dess båda roddare fingo sig en ordentlig dusch. Skrik, varningsrop och uppståndelse, men ändå mera munterhet och skratt.

Floden är rak långa sträckor mot SO och OSO. Bakom oss sjunker solen, framför oss synas gula strimmor — vassfält — och över dem höja sanddyner sina krön liknande jättestora delfiner.

På kvällen hade vi en rätt äventyrlig landning. Framför oss delade sig floden kring en ö. Min båt satt illa på grund. Två av de andra passerade oss och landade vid öns norra strand utom synhåll. Tre båtar hade stannat vid högra stranden en bra bit ovanför oss. Sedan vi lossnat rodde vi till dem mot ganska sugande ström och nådde dem i mörkningen. Det blir kolmörkt och kökskanoten saknas ännu med Chia Kwei, kosacken Eraschin och två roddare. De signalera med bösskott från långt håll uppåt floden. Vi svara med en eld på stranden. Tydligen sitta de på grund och kunna inte klara sig i mörkret. Och där sutto de hela natten och sovo ombord. Det värsta var att hela köksavdelningen befann sig på deras farkost. Men Chen, som alltid är förtänksam, hade ett förråd av 'grape nuts', kakao och marmelad på sin båt och vi redde oss därför utmärkt även utan vår förträfflige kock.

Följande morgon samlade vi vår skingrade flottilj och även köksdepartementet kom till rätta. Vi valde